

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.45.2024

Warszawa, 20 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec poselskiego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o ochronie zwierząt
(druk nr 350) wraz z autopoprawką.**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Klimatu i Środowiska do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku,

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druk nr 350) wraz z autopoprawką.

I. Cel projektu

Celem projektu jest wprowadzenie do porządku prawnego instrumentów pozwalających radom gmin na ustanawianie ograniczeń i zakazów w stosowaniu fajerwerków i petard, tj. wyrobów pirotechnicznych widowiskowych zaliczanych do grupy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego - klasy F2 i F3, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378). Na podstawie art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. b i c tej ustawy:

- klasa F2 obejmuje wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków,
- klasa F3 obejmuje wyroby, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na dużych, otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków.

Wprowadzenie nowych instrumentów miałyby nastąpić poprzez nowelizację ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 2023 poz. 1580), zwanej dalej „ustawą o ochronie zwierząt”. W ocenie projektodawców proponowane zmiany mają na celu zapewnienie poszanowania zwierząt, przeciwdziałanie i zapobieganie narażaniu zwierząt na cierpienie i stres oraz utratę zdrowia lub życia. Projektowana ustawa umożliwi również gminom wprowadzanie wyjątków od zakazu stosowania wyrobów pirotechnicznych w dniach 31 grudnia oraz 1 stycznia, argumentując to tradycyjnym sposobem celebrowania Nowego Roku. Zgodnie z projektem ustawy uchwala wprowadzająca ograniczenia i zakazy w wykorzystywaniu materiałów pirotechnicznych stanowi akt prawa miejscowego.

Projektowana ustawa wprowadza również ograniczenia w dostępności do wyrobów pirotechnicznych. Rada gminy będzie miała możliwość wprowadzenia zakazu sprzedaży niedozwolonych wyrobów pirotechnicznych w handlu obwoźnym. Określone zostały również sankcje za ewentualne naruszenia ustanowionych ograniczeń i zakazów.

II. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z dyrektywą 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 w sprawie harmonizacji ustawodawstwa państw członkowskich odnoszących się do udostępnienia na rynku wyrobów pirotechnicznych. Zgodnie z art. 4 ust. 2 tej dyrektywy możliwe jest przyjęcie *środków uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony lub ochrony środowiska, służących zakazowi lub ograniczeniu posiadania, używania lub sprzedaży ludności wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F2 i F3*. Projektowane przepisy obejmują wyłącznie wprowadzenie ewentualnych ograniczeń w odniesieniu do wyrobów klasy F2 i F3, jak również znajdują uzasadnienie w zakresie ochrony środowiska. Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

III. Zgodność projektu z prawem krajowym

1. Zgodność projektu z Konstytucją RP

Projekt wprowadza pewne ograniczenia w zakresie wolności obywateli używających wyroby pirotechniczne, jednak ograniczenia te znajdują uzasadnienie na gruncie o przepisów ustawy zasadniczej. Jak bowiem wskazuje art. 5 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska [...] zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Z kolei, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP, ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych. Wreszcie, art. 31 ust. 3 Konstytucji RP wprost dopuszcza wprowadzenie ograniczeń w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, gdy są konieczne dla ochrony środowiska.

2. Połączenie zakazu stosowania wyrobów pirotechnicznych z wartościami i celami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

Przepisy umożliwiające gminom wydawanie przepisów porządkowych są zawarte w art. 40 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o samorządzie gminnym”, jednak, zdaniem wnioskujących, jest to uregulowane niejednoznacznie. Ograniczenia i zakazy używania wyrobów pirotechnicznych wydawane są bowiem jako przepisy porządkowe w kontekście ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Niejednolita wykładnia prawa w tym zakresie doprowadziła do sytuacji, w której w części gmin obowiązują takie ograniczenia (np. Bukowina Tatrzańska, Suchy Las, Bydgoszcz), podczas gdy w innych, w wyniku ingerencji organów nadzorczych, stwierdzono nieważność tego typu uchwał (np. Kraków). Podkreśla się jednocześnie, że wymogiem do zastosowania powyższych przepisów jest wskazanie bezpośredniej implikacji pomiędzy namacalnym niebezpieczeństwem, a potrzebą wprowadzenia regulacji. W związku z tym czasowe wyłączenie zakazu (w postaci szczególnych dni jak np. 31 grudnia) nie znajduje wówczas uzasadnienia. Autorzy projektu wskazują na potrzebę połączenia zakazu stosowania wyrobów pirotechnicznych nie tyle z ochroną życia i zdrowia ludzkiego, ale z wartościami i celami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Takie rozwiązanie ma zapewnić skuteczność wprowadzanych przepisów oraz przyczynić się do zapewnienia ich spójnej interpretacji.

3. Przekazanie uprawnień do potencjalnej reglamentacji używania wyrobów pirotechnicznych gminom

W zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących gminie, powiatowi i wojewodzie przysługuje prawo wydawania przepisów porządkowych:

- a) zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Z kolei zgodnie z ust. 3 tego artykułu w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne do ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz do zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Przepisy porządkowe, o których mowa w ust. 3, mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach (art. 40 ust. 4),
- b) zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107, z późn. zm.) na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawach rada powiatu stanowi akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze powiatu. Akty takie stanowione są w szczególności w sprawach porządkowych, o których mowa w art. 41 (art. 40 ust. 2 pkt 2). Z kolei w myśl art. 41 ust. 1 w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących w szczególności uzasadnionych przypadkach rada powiatu może wydawać powiatowe przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne do ochrony życia, zdrowia lub mienia obywateli, ochrony środowiska naturalnego albo do zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, o ile przyczyny te występują na obszarze więcej niż jednej gminy. Natomiast z art. 41 ust. 2 wynika, że powiatowe przepisy porządkowe, o których mowa w ust. 1, mogą przewidywać za ich naruszenie kary grzywny wymierzone w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach,
- c) zgodnie z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190, z późn. zm.) w zakresie nieuregulowanym w przepisach powszechnie obowiązujących, wojewoda może wydawać rozporządzenia porządkowe, jeżeli jest to niezbędne do ochrony życia, zdrowia lub mienia oraz do zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, w myśl natomiast art. 60 ust. 2 rozporządzenia porządkowe mogą przewidywać za naruszenie ich przepisów kary grzywny wymierzone w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie wykroczeń.

Dopełnieniem tych regulacji jest art. 54 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. 2023 r. poz. 2119, z późn. zm.) (k.w.), zgodnie z którym, kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. W orzecznictwie sądów administracyjnych przeważa pogląd, że materia ochrony porządku, spokoju, bezpieczeństwa publicznego poprzez zakaz używania materiałów i środków pirotechnicznych wkracza w zakres uregulowany art. 51 § 1 k.w., a ochrona ww. dóbr i wartości może być realizowana poprzez zastosowanie obowiązujących regulacji prawnych, co oznacza, że wydanie przepisu porządkowego tej treści na terenie gminy nie jest niezbędne (zob. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 15 listopada 2007 r., III SA/Lu 511/07).

W ocenie Rządu przyjęcie proponowanego w projekcie rozwiązania, tj. przekazania uprawnień do potencjalnej reglamentacji używania wyrobów pirotechnicznych gminom rodzi następujące **konsekwencje**:

a) projekt wprowadza **nowe, wcześniej nieznane, upoważnienie ustawowe** do stanowienia aktów prawa miejscowego (art. 6a w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt); obecnie możliwe jest wydawanie przepisów porządkowych, jeżeli jest to niezbędne dla:

- ochrony życia lub zdrowia obywateli,
- zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

W tym kontekście wydaje się, że lepszym rozwiązaniem byłaby nowelizacja ustaw o samorządzie gminnym, powiatowym i wojewodzie, **poszerzająca podstawy wydawania przepisów porządkowych** (wtedy konieczna będzie nowelizacja poszczególnych przepisów w tych ustawach) albo ogólna, ustawowa regulacja w ustawie o ochronie zwierząt, bez tworzenia kolejnej delegacji do regulowania tej materii przez gminy według ich uznania,

b) ponadto, istnieje ryzyko, że proponowane rozwiązanie **nie spełni oczekiwanego celu**. Można bowiem wyobrazić sobie sytuację, gdy wyroby pirotechniczne zostaną użyte na terenie sąsiedniej gminy, a skutek będzie odniesiony na terenie gminy, która zakaz wprowadziła. Niemożliwe wówczas będzie zastosowanie uchwały takiej gminy (bo wyrobów użyto na terenie nieobjętym zakazem), a do niechcianego skutku i tak dojdzie. W tym kontekście wskazać również należy, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych „wydawanie aktów prawa miejscowego ustanawiających zakazy, których łamanie nie pociąga za sobą żadnych konsekwencji, prowadzi w rezultacie do nieposzanowania prawa i przynosi skutki odwrotne do zamierzonych”.

Z uwagi na powyższe, nie znajduje uzasadnienia oddanie prawa reglamentowania używania wyrobów pirotechnicznych **jedynie gminom**, a wyłączenie z tego uprawnienia powiatu i wojewody. Z racji obszaru, który będzie tego wymagał, prawo to, w celu zapewnienia jego skutecznego stosowania, powinno przysługiwać także powiatom oraz wojewodzie. Co więcej, może się przecież zdarzyć i tak, że dana gmina lub powiat, z różnych przyczyn, nie ustanowi takiej uchwały, choć akurat na ich terenie będzie to zasadne. W takim przypadku, bez uprawnienia do stanowienia takich uchwał przez powiat albo wojewodę, które to podmioty mogłyby podjąć działanie w razie bierności gminy, główny cel projektu ustawy nie zostanie osiągnięty.

4. Zakres wyrobów pirotechnicznych objętych zakazem

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego każdy obywatel ma prawo nabywania, przechowywania i używania wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasyfikowanych jako F1, F2 i F3. Ewentualny zakaz/ograniczenie powinien więc obejmować jedynie określone wyroby, np. z wyłączeniem tych klasyfikowanych jako F1, tj. wyrobów, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem hałasu, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków (w praktyce chodzi o tzw. zimne ognie i „fajerwerkowe” ozdoby tortów, np. iskrzące świece na tort). Zadość tej uwadze czyni autopoprawka do projektu, która zmienia treść projektowanego art. 6a ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z autopoprawką, rada gminy będzie mogła ustanowić ograniczenia i zakazy wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F2 i F3 (czyli także wyrobów, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem hałasu, przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze albo na otwartej przestrzeni na zewnątrz budynków). Rozwiązanie przyjęte w autopoprawce ocenić należy pozytywnie.

Jednocześnie, nie wydaje się zasadnym posługiwanie się przez projektodawców wyrazem „**niedozwolone**” na oznaczenie wyrobów pirotechnicznych, co do których gmina mogłaby uchwalić zakaz ich używania (art. 6a ust. 2-4). Przyjąć bowiem należy, że w dalszym ciągu pozostają one legalne i dozwolone, a jedynie „wyłączone z użytku” na określonym terenie.

5. Dotychczasowe przepisy porządkowe

W celu uporządkowania powyższej kwestii w skali całego kraju, zdecydowano się na wprowadzenie w projektowanej nowelizacji art. 2, który uchyla wszystkie uchwały ustanawiające przepisy porządkowe w przedmiocie używania fajerwerków, petard i innych wyrobów, materiałów lub środków pirotechnicznych, ogłuszających lub działających na podobnych zasadach. Jednocześnie w zamian projektowana ustawa daje możliwość wydania nowych uchwał na podstawie znowelizowanej ustawy o ochronie zwierząt, ale tylko w celu ochrony zwierząt.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że ww. uchwały zostały wydane przez rady gmin na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Należy zauważyć, że część gmin, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu, podjęła uchwały dotyczące używania fajerwerków i innych materiałów pirotechnicznych. Nie jest zatem jasne, dlaczego uchwały te mają utracić moc, a jednocześnie rady gmin zgodnie z projektowanymi przepisami będą podejmować na nowo uchwały w tych samych sprawach. Ponadto nie jest jasne, czy obecnie obowiązujące uchwały zawierają tylko przepisy dotyczące materii objętej projektowaną ustawą, czy też ta materia stanowi jedynie fragment ich regulacji. Niektóre uchwały, które utracą moc po wejściu w życie projektowanej ustawy, mogły być uzasadnione np. konkretną potrzebą zapewnienia ochrony życia lub zdrowia ludzi bądź bezpieczeństwa publicznego, a nie ochrony zwierząt. Powstaje więc wątpliwość, czy projekt ustawy w odpowiedni sposób uwzględnia te okoliczności, gdyż ryzyko związane z utratą mocy obowiązujących uchwał nie zostało wspomniane w uzasadnieniu.

6. Egzekwowanie zakazu stosowania wyrobów pirotechnicznych

Należy zauważyć, że uciążliwe używanie wyrobów pirotechnicznych częściowo już penalizuje art. 51 § 1 k.w., który stanowi: Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spójność, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Co przy tym istotne, wbrew powszechnym medialnym opiniom, przepis ten ma zastosowanie zarówno do osób używających wyroby pirotechniczne w miejscu publicznym, jak i do osób używających te wyroby na terenie prywatnym. Innymi słowy, ww. odpowiedzialności podlega także ten, kto na swoim prywatnym terenie (np. w ogrodzie), nawet w dzień, z okazji jakiejś uroczystości rodzinnej, używa petardy lub fajerwerki, zakłócając w ten sposób spokój np. sąsiadom.

W zakresie nowelizowanego art. 37, jako że projekt w warstwie merytorycznej tworzy nową podstawę do wydawania uchwał przez gminy (norma sankcjonowana), właściwą normą sankcjonującą powinien być, już istniejący, i wprost dedykowany takim sytuacjom, art. 54 k.w. Zgodnie z nim, kto wykracza przeciwko wydanym z upoważnienia ustawy przepisom porządkowym o zachowaniu się w miejscach publicznych, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. W przypadku gdyby projektodawcy wykazali, że dotychczasowy rodzaj i granice sankcji za to wykroczenie nie są skuteczne, możliwa jest oczywiście weryfikacja ustawowego zagrożenia, włącznie z uzupełnieniem przepisu o przepadku oraz o odpowiedzialności za usiłowanie i pomocnictwo oraz nawiązkę.

W kontekście celów projektu wyjaśnienia wymaga, dlaczego projektodawcy pozostawili poza zakresem kryminalizacji zmienianym art. 37 podlegacza, tj. osobę, która chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego (art. 12 k.w.).

7. Wejście w życie

Art. 3 projektowanej ustawy zakłada, że wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Projektodawcy argumentują krótki okres *vacatio legis* tym, że projektowana treść ustawy zostanie w pełni urzeczywistniona dopiero po zrealizowaniu wprowadzonych przepisów na poziomie rad gmin.

Niemniej jednak, w ocenie Rządu, należy zapewnić przedsiębiorcom z branży pirotechnicznej czas na dostosowanie się do nowej regulacji. Wprawdzie wprowadzenie zakazów i ograniczeń wymaga wydania aktu prawa miejscowego (uchwały rady gminy), jednak jego wydanie może nastąpić tuż po wejściu w życie ustawy. To samo dotyczy utraty mocy dotychczasowych przepisów w zakresie wyrobów pirotechnicznych, co nastąpi z dniem wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy.

IV. Korzyści społeczne i środowiskowe

Przepisy projektowanej ustawy mogą mieć pozytywne skutki społeczne związane z podniesieniem świadomości społeczeństwa w zakresie konsekwencji używania materiałów pirotechnicznych, polegających na możliwości narażenia zwierząt na cierpienia, stres, utratę zdrowia lub życia.

Ponadto, projekt ustawy ma na celu wykreowanie wyraźnej i jednoznacznej podstawy prawnej dla rad gmin do ustanawiania ograniczeń i zakazów wykorzystania wyrobów pirotechnicznych. Ograniczenie lub zakaz wykorzystywania fajerwerków mają przeciwdziałać narażaniu zwierząt na cierpienie i stres, a nawet utratę zdrowia lub życia – służą zatem ochronie zwierząt domowych, gospodarskich i dziko żyjących. Jednocześnie powinny zmniejszyć negatywny wpływ stosowania tych wyrobów pirotechnicznych na jakość powietrza, jak również stan akustyczny środowiska.

V. Wpływ na sektor finansów publicznych

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie wiązało się z koniecznością poniesienia kosztów bezpośrednich. Wśród możliwych skutków finansowych wymienić można konsekwencje zwiększenia ilości patroli i interwencji straży gminnych i miejskich oraz policji w przypadku wprowadzenia zakazu używania fajerwerków i petard na terenie danej gminy, szczególnie w Nowym Roku. W pewnym stopniu możliwe jest również zmniejszenie wpływów do budżetu gmin związane z opłatami za prowadzenie handlu obwoźnego w przypadku wprowadzenia takiego zakazu na terenie danej gminy. Niemniej jednak mając na uwadze, że decyzja o wprowadzeniu zakazu, jak również jego zakresie będzie należała wyłącznie do gminy, należy uznać, że ewentualne koszty, jak również korzyści społeczne związane z wdrożeniem zakazu zostaną przeanalizowane przez organy gminy na etapie oceny zasadności wprowadzenia takich przepisów. Należy spodziewać się także mniejszych dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego.

VI. Wpływ rozwiązań na konkurencyjność gospodarki

Projektowana regulacja może mieć negatywny wpływ na kondycję finansową i konkurencyjność, m.in. osób zajmujących się handlem obwoźnym, nastawionym na sprzedaż tych wyrobów. Skala wpływu będzie zależna od skali wprowadzenia zakazu używania oraz sprzedaży takich wyrobów na terenie kraju. Oszacowanie skutków gospodarczych dla przedsiębiorców jest utrudnione ponieważ sprzedaż artykułów pirotechnicznych ma zazwyczaj charakter tymczasowy/sezonowy i stanowi działalność dodatkową. W rejestrze REGON przedsiębiorcy zarejestrowani są pod różnymi kodami statystycznymi, a brak jest kodu, który dokładnie odpowiada tego typu działalności. Jednocześnie należy mieć na uwadze potencjalne skutki projektowanych przepisów dla całej branży pirotechnicznej. Zgodnie z danymi Stowarzyszenia Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki w 2023 r. (pismo dr. Jacka Goliszewskiego prezesa Business Centre Club z 16.02 2024 r. wraz z zał. opinią Marty Smolińskiej prezesa zarządu Stowarzyszenia Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki)¹ podmioty działające w ramach każdej branży sprzedały w sumie ponad 30 mln wyrobów pirotechnicznych, zaś liczba użytkowników pirotechniki, którzy w tym czasie kupili co najmniej jeden z wyrobów pirotechnicznych oceniona została na 6,8 mln osób. Branża ta generuje obroty o wartości 600 milionów złotych rocznie. Przy produkcji, imporcie i dystrybucji wyrobów pirotechnicznych zatrudnionych jest w Polsce około 30 tys. osób. Niewątpliwie zakazy i ograniczenia w wykorzystywaniu materiałów pirotechnicznych negatywnie wpłyną na funkcjonowanie, kondycję finansową i konkurencyjność przedsiębiorców zajmujących się handlem i produkcją wyrobów pirotechnicznych. W tym kontekście warto byłoby przedstawić szacowane skutki przy przyjęciu różnych hipotetycznych założeń (scenariuszy), co do skali wprowadzenia zakazów i ograniczeń używania oraz sprzedaży takich wyrobów na terenie kraju.

¹ Link: <https://www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/druk.xsp?nr=350>, pliki pdf: „350.pdf” str. 48.

Reasumując w toku dalszych prac nad projektem ustawy należy mieć na uwadze kwestie uwzględnienia wpływu omawianej regulacji na przedsiębiorczość, oraz wzięcia pod uwagę głosu przedstawicieli branży pirotechnicznej w celu lepszego zrozumienia potencjalnego wpływu projektu na ten sektor gospodarki.

Niemniej jednak należy wskazać, że proponowane przepisy nie mają charakteru obligatoryjnego lecz fakultatywny. W związku z tym nie sposób przewidzieć liczby gmin, które zdecydują się na wprowadzenie zakazu, a zatem skali wpływu projektowanej regulacji na obszarze całego kraju. Mając powyższe na uwadze, uchwały rad gmin, ustanawiające ograniczenia i zakazy wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych na danym terenie musiałyby w sposób racjonalny określać zakres i czas stosowania tych ograniczeń lub zakazów, aby podmioty działające w branży pirotechnicznej nie ponosiły nadmiernych i nieuzasadnionych kosztów z tym związanych.

Z uwagi na to, w ocenie Rządu, zasadne wydaje się być uszczegółowienie projektowanego art. 6a ustawy o ochronie zwierząt poprzez wskazanie, że wprowadzane ograniczenia i zakazy powinny być ograniczone czasowo, podmiotowo lub terytorialnie, natomiast nie powinny ustanawiać całkowitego zakazu wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych, a w szczególności całkowitego zakazu prowadzenia handlu okrężnego nimi, który w zbyt dużym stopniu ingeruje w swobodę wykonywania działalności gospodarczej.

VII. Wnioski

Reasumując, **Rada Ministrów popiera proponowane zmiany** uznając, że projekt w sposób zasadny wzmacnia i doprecyzowuje przepisy regulujące uprawnienia rad gmin mające na celu ochronę dobrostanu zwierząt w drodze ustanawiania ograniczeń i zakazów wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych. Należy jednak wziąć pod uwagę interesy podmiotów działających w branży pirotechnicznej w celu minimalizacji negatywnych skutków wprowadzanych ograniczeń i zakazów.

W tym celu, w ocenie Rządu, należy:

- uszczegółowić projektowany art. 6a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt poprzez wskazanie, że wprowadzane ograniczenia i zakazy powinny być ograniczone czasowo, podmiotowo lub terytorialnie i tym samym nie powinny ustanawiać całkowitego zakazu wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych, a w szczególności całkowitego zakazu prowadzenia handlu okrężnego nimi,
- przedstawić szacowane skutki przy przyjęciu różnych hipotetycznych założeń (scenariuszy), co do skali wprowadzenia zakazów i ograniczeń używania oraz sprzedaży takich wyrobów na terenie kraju,
- przeanalizować poszerzenie uprawnień do reglamentowania używania wyrobów pirotechnicznych dla powiatów i województw,
- ocenić ryzyko związane z utratą mocy uchwał uzasadnionych np. konkretną potrzebą zapewnienia ochrony życia lub zdrowia ludzi bądź bezpieczeństwa publicznego,
- uwzględnić, jako normę sankcjonującą, istniejący i wprost dedykowany takim sytuacjom, art. 54 Kodeksu wykroczeń,
- przeanalizować możliwość wydłużenia *vacatio legis* w celu zapewnienia przedsiębiorcom z branży pirotechnicznej odpowiedniego czasu na dostosowanie się do nowej regulacji.

Jednocześnie Rząd wskazuje, że poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druk nr 350) wraz z autopoprawką jest jednym z 3 projektów ustaw w obecnej kadencji Sejmu RP mających na celu ograniczenie wykorzystywania wyrobów pirotechnicznych w celu ochrony zwierząt, obok obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 700) i poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (druk nr 729).